

13 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2022

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΒ΄

Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως
τοῦ Χρυσοστόμου (†407).

ᾠχος πλ.α΄. Ἑωθινὸν ια΄.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος πλ.α΄ Κε δ

Κε
ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ι ι ι ι ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Κε
ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ
λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ι ι ι ου

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

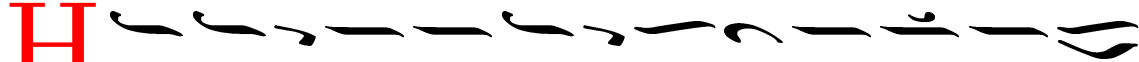

Κε
Τ ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον
εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων

 α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι

 ην δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα

 να τον υ πο μει ναι και ε γει ραι τους τεθ νε

 ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

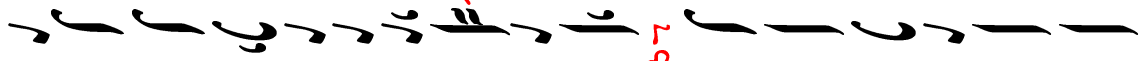
Δόξα.

Τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος ᾠδῆ Γα ρ

H
 τῆ σο μα τος σὸ κα θα περ πυρ σος εκ λαμ

 ψα σα χα ρις την οι κῶ με νην ε ε φω τι ι σεν α

 φυ λαρ γυ ρι ας τω κοσ μω θη σαυ ρος ε να πε θε

 το το υ ψος η μιν της τα πει νο φρο συ νης υ υ πε

 δει ει ξεν αλ λα σοις λο γοις παι δευ ων Πα τερ Ι

 ω αν νη Χρυ σο σο με πρε σβευ ε τω Λο γω Χρι σω

 τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ υ χας η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

O
 δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυ ρω

 σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα

να τον σκυλε ευσας και ε γερσιν δει ξαςως Θε ος μη πα
 ρι δησους ε πλασας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι
 λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν
 σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
 σω ωσον Σω τηρ ημων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος π̣ᾠ̣ε Κε ρ

Κε τον Σταυ ρον του Κυ ρι ου ε γκω μι α σωμεν την
 τα φην την α γι αν υ υ μνοις τι μη σω μεν και την
 α να στα σιν αυ του υ περ δο ξα σω μεν ο τι συ νη
 γει ρε νε κρους εκ των μνη μα των ως Θε ος σκυ λευ σας
 κρα τος θα να του και ι σχυν δι α βο ο λου και
 τοις εν Α δηφως α νε τει ει λε
 Δόξα.

Κε Κυ ρι ε νε κρος προ ση γο ρευ θης ο νε κρω ω
 σας τον θα να τον εν μνη μα τι ε τε θης ο κε

νω ω σας τα μνη μα τα α νω στρατι ω ται τον τα
φον ε φυ λατ τον κα τω τους απ αι ω νος νε
κρου ου ους ε ξα νε στη σας παν το δυ να με
και α κα τα ληπτε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαι ρε Πυ λη Κυ ρι ου η α δι ο δευτος
χαι ρε τει χος και σκε ε πη των προσ τρε χον των εις Σε
χαι ρε α χει μα στε λι μην και α πει ρο γα με
τε κου σα εν σα ρ κι τον ποι η την σου και θε ον
πρε σβευ ου σα μη ελ λει πης υ περ των α νυ μνου ουν
των και προ σκυ νω ζων τον το κο ον οθ

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος π̣ᾠ̣ε Κε ρ

Κυ ρι ε με τα την τρι η με ρον σου α να στα
σιν και την των α πο στο ο λων προ σκυ νη σιν
τρος ε βο α σοι γυ ναι κες α πε τολ μη σαν κα
γω ω ω ε δει λι α σα λη στης ε θε ο λο γη

σε κα γω ηρ νη σα μην σε ^υ₉ α ρα κα λε σεις με
του λοι που μα θη την ^υ₉ η πα λιν δει ξεις με α λι
ε α βυ θου ^υ₉ αλ λα με τα νο ουν τα με δε ξαι ο Θε
ος και σω σο ον με ^υ₉

Δόξα.

Κ^{Κε}υ ρι ε εν με σω σε προ ση λω σαν οι πα
ρα νο μοι των κα τα δι κων ^υ₉ και λογ χη την πλευ ραν
σου ε ξε κεν τησαν ω ε λε η η μον ^υ₉ τα φην δε
κα τε δε ε ξω ο λυ σας Α δου τας πυ λας και α
νε ε ε στης τρι η με ρος ^υ₉ ε δρα μον γυ ναι κες
ι δει ει ν σε ^υ₉ και α πηγ γει λαν α πο στο ο ο
λοις την ε γε ρσιν ^υ₉ υ πε ρ υ ψου με νε Σω τη ρ ον υ
μνουσιν αγ γε λοι ευ λο γη με νε Κυ υ ρι ε δο
ξα α σοι ^υ₉

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Α^{Κε}πει ρο γα με νυμ φη θε ο γεν νη τρι α ^υ₉
η της Ευ ασ την λυ υ πην χα ρο ποι η σα σα ^υ₉

 α νυ μνου μεν οι πι στοι και προ σκυ νου μεν σε ο τι α

 νη γα γες η μας εκ της αρ χαι ας α ρας και νυν δυ

 σω πει α πα αυ στως πα νυ μνη τε πα να γι ι

 α εις το σω θη ναι η μας

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

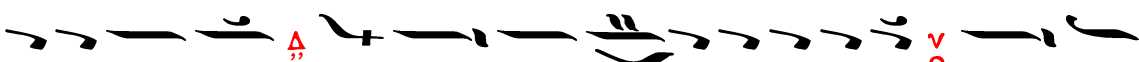
Ἐπεφάνης σήμερον. Ἦχος Βου ξ

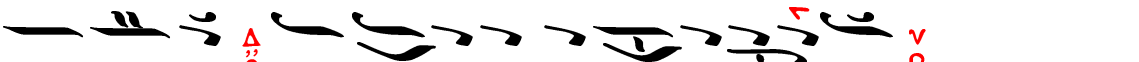
Tοις χρυ σε οις λο γοις σθ η Εκ κλη σι ι ι

 ι ι α αρ δο με νη α παν τας πο τι ζει να

 μα τα χρυ σα και ι α τρε υ ει νο ση μα τα των σε

 υ μνη των παμ μα ακα ρ χρυ σο ο στο ο με

Δόξα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἦχος Κε ρ

Oυ τε εχ θρα συ νο δα σα πα ρα νομος

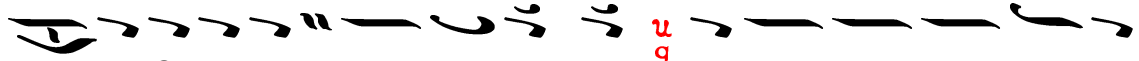
 δ τε μι σος αυ γα δ στης δ σης πα ρα φρο νος

 α ρε τας τας εν σοι Πα α τε ρ κα τε σβε σαν

 ως χρυ σος εν τω πυ ρι δο κι μα σθεις των πει ρα

 σμων κα θι κε τε ευ εις α πα υ στως προς την Α γι αν Τρι

α α δα υ περ ης η γω νι σω ζε ε ων τω
πνε ευ μα τι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tην τὰ χειρᾶν σκεπέτην καὶ τὴν ἀντιλήψιν καὶ τὸ ἐλεος δειξιζόν ἐπιτόνδρον σκαὶ τὰ κύματα ἀγνηκατὰ πρᾶϊνον τῶν ματαίων λογισμῶν καὶ τὴν πεσσανμψυχην ἀνασπῶσον θεοτοκοὶδα γάρ οἶδα Παρθενεὸτι ἰσχυεὶς ὁ οσακαὶ βεβλοῖο

Εὐλογητάρια σύντομα, ἦχος π̂ γ̂ Κε ρ

Eυλογητὸς εἰς κυριεδιδάξον μετὰ δὶ καὶ ὠματα σκα

Tῶν ἀγγελῶν ὁδηήμος κατεπλααγη ὁρῶων σε ἐν νεκροῖς λογισθέντα θαναατὰ δεσῶωτερ τὴν ἰσχυνκαθελοῶντα καὶ συν

ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δσ

παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σσ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη

τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α

γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε

ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σσ

Λι ανθρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σσ θρη νο λο γσσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει

πα α τε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων
ελ θη σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ εν η χθ ον
το Α γγε ε λθ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νθ τι με
τα νε κρων τον ζων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος
γαρ ε ξα νε ε στη τθ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' z} και Α γι ω Πνευ μα
τι^{u q}

Π ρο σκυ νθ ο μεν Πα τε ε ρα και τον τθ ο τθ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τθς αι ω νας των
αι ω νων α μην^{u q}

Z ω ο δο ο την τε κσ ς σα ε λυ τρωω σω Παρ
 θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ μο νη ην δε
 τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
 ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σσ σαρκω θεις
 Θε ος και αν θρω ω πος

A λλη λσ ι α Α λλη λσ ι α Α λλη λσ
 ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος

Τὸ τρίτον

A λλη λσ ι α Α λλη λσ ι α Α λλη
 λσ ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος

Εὐλογητάρια ἀργοσύντομα,
 κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.
 Τὰ λεγόμενα καὶ Ἄγιορείτικα.

Ἦχος π̣ᾶ̣ Κε ρ

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
 ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
 α σσ

T ω ω ω ω ν Α α γγε ε ε λω ω ν ο δη η

η μος²² κα τε πλα γη ο ρω ω ω ν σε²² ε εν νε ε
κροι οι οι ο ις λο γι σθεε ε ε ντα⁹ τϑ θα να
τϑ ϑ δε ε Σω ω ω τε ρ τη η ν ι ι σχυ υ υ υ ν
κα θε λο ο ο ο ντα⁹ και αι συν ε ε α αυ
τω²² το ο ν Α δα μ ε γει ει ρα α α ντα⁹
και εξ α δϑ πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω
ω σα α α ντα⁹

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ο ν με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σϑ⁹

Τι ι ι ι τα α μν υ υ ρα⁹ συμ πα θως
τοι ο ις δα α κρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι
κι ρ να α α α τε⁹ ο ο α στρα α α πτων²²
εν τω τα φω α α γγε ε λος²² προ σε φθε ε γγε ε
το ο ο ταις μν ρο φο ο ο ρο ις⁹ ι ι δε
τε ε υ υ μει ει στον τα α α φον και η η σθη η

η τε ο Σω τη η ηρ γαρ ε ξα νε ε ε στη η τϛ

μνη η η μα α α τος

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σϛ

Λι ι α αν πρω ω ω ι μυ ρο

φο ο ροι ε δρα α μον προς το μνη η μα α

σϛ ϛ ϛ θρη νο λο γϛ ϛ ϛ ϛ σαι αλλ ε πε

στη η προς α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και

ει ει ει ει πε θρη η νϛ ο ο και αι ρος πε

ε παν ται μη κλαι αι ε ε ε τε την α να

α α στα σι ιν δε απο ο στο ο λοις ει ει

ει παα α α τε

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σϛ

M υ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι

αι αι κες²² με τα μυ ρωνελ θς ς ς σαι προ ος

το ο μνη η η η μα σου Σω ω ω τερ⁹ ε νη

χς ς ντο Α γγε ε ε λς²² προς αυ τας φθε γγο

με ε ε νς τι με τα α νε ε κρω ω ων τον ζω

ω ω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε⁹ ως Θε ο ο ος

γαρ ε ξα νε ε ε στη η τς μνη η η μα α α α

τος⁹

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και

αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι⁹

Π ρο ο ο ο σκυ υ νς ς ς με εν Πα τε

ε ε ρα²² και τον τς τς Υι ο ο ον τε και αι το ο

Α α α α γι ον Πνε ε ε ευ μα⁹ τη η η ην

Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη

ς σι ι ι α²² συν τοις Σε ε ρα α φιμ²² κρα α

ζο ο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος⁹

Α α γ ι ι ο ο ς ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ^υ₉

Κ αι νυ υ υν και α α ει ^υ₂₂ και εις τας αι

ω ω νας τω ων αι ω ω ω νων α α μην ^υ₉

Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κς ς ς

σα ^υ₂₂ τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω

ω σω Παρ θε ε ε ε νε ^υ₉ χα αρ μο νη η ην

δε τη η Ε ε ε ευ α ^υ₂₂ α α ντι ι λυ υ υ υ

πης πα ρε ε ε ε σχες ^υ₉ ρευ σα ντα α ζω ω ης ^υ₂₂

ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε ^υ₉ ο εκ

ς ς ς σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν

θρω ω ω πος ^υ₉

Α λλη λς ι α Α λλη λς ς ι ι α Α

λλη λς ς ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε

ε ος ^υ₉

Τὸ τρίτον.

Α λλη λς ι α Α λλη λς ς ι ι α Α

λλη λϝ ϝ ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο
ο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. α'.

Ἄγγελικῇ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῇ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο· Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἦχος πλ. α'.

Ἀντίφωνον Α'.

Ε ν τω θλι βε σθαι με δα βι τι κως α δω σοι Σω
τη ημου ρυ σαιμουτην ψυ χην εκ γλω ωσσης δο λι ι
ι ι ας

Τ οισ ε ρη μι κοισ ζω η μακα ρι α ε στι
θε ι κω ε ε ρω τι πτε ρου μενοις

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι πε ρι κρα τει ται παν τα

τα ο ρα τα τε ε συν τοις α ο ρα τοις αυ το κρα
τες γαρ ον της Τρι α αδος εν εστιν α ψε ε ε ε ευ
στωσ

Ἀντίφωνον Β

Εἰς τα ο ρη ψυ χη αρ θω μεν δευ ρο ε
κει ει σε ο θεν βο η η θει α η κει

Δε ξι α σου χειρ κα με Χρι στε ι πτα με ε
νη σκαι ω ρι ας πα ση ης πε ρι φυ λα ξα τω

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

Αγι ω Πνευ μα τι θε ο λο γουν τες φω μεν
ει Θε ος ζω η ε ρως φως νους συ χρη στο ο της συ βα
σι λευ εις τους αι ω ω ω ω ω νας

Ἀντίφωνον Γ

Επι τοις ει ρη κο σι μοι εις τας αυ λας προ

σβω μεν Κυ ρι ι ου χα ρας πολλης πλησθει ζευ χας α
να πε ε ε ε εμ πω

Επι οι κον Δα βιδ τα φο βε ρα τε λε σι
ουρ γειται πυρ γαρ ε κει φλε ε γον α παντα αι σχρο ο
ο ο ον νουν

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

Αγι ω Πνευ μα τι ζω αρ χι κη α ξι ι
α εξ ου παν ζω ον εμ ψυ χου ται ως εν Πα τρι
α μα τε και Δο ο ο ο ο γω

Προχείμενον.

Ανα στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ο τι
συ βα σι λευ εις εις τους αι ω νας

Στίχ. α. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ανα στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ο τι

σὺ βασιλευεῖς εἰς τοὺς αἰῶνας

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Τὸ Τρίτον.

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ο τι

σὺ βασιλευεῖς εἰς τοὺς αἰῶνα ἀάσ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως

τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν ΙΑ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 15-25).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς με πλεῖον τούτων; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Βόσκει τὰ ἄρνια μου. Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς με; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον, φιλεῖς με, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βόσκει τὰ πρόβατά μου. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις. Τοῦτο δὲ εἶπε σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστίν ὁ παραδιδούς σε; Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τίς; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Σὺ ἀκολούθει μοι. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ' ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων καὶ γράψας ταῦτα, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς ἐστίν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμὴν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ

προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα
τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος
των οικτιρμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε

I δε γαρ εν α νο μι αι συ νε λη φθην και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρμ

I δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σ ε δη λω σας
μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. χ 6

I δε γαρ α λη η η η
θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
φι ι ι α ας σ ε ε δη λω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι
Ὁ ἀ χορός.

E ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

P αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ καν θη σομαι

A κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο

σου νηνα γαλι ασονται ο στεα τε τα πεινω με

να

Aπο ζρεψον το προσωπον σα πο των α

μαρτιων μη και πασαστας ανομι ας μη εξαλει

ψον

Kαρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο θε

ος και πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις εγ κατοις

μη

Mη απορριψης με απο τα προσωπα σα και

το πνευμα σα το αγιον μη αντανελης απε

μη

Aποδος μοι την αγαλι ασιν του σωτη

ριου σα και πνευμα τη γεμονικωστη ριξον

με

Διδαξω ανους τας οδους σα και ασε

βεις επι σε επιστρεψισι

Ρ υσαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μ α γα λ λι α σε ται η γλω σσα μ α την
δι και ο συ νην σθ

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το
στο μα μ α να γ γε λει την αι νε σιν σθ

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α
σθ την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε
ρσ σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χος και ε λε ησονμε ο Θε ος

Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις των Α πο στο ολων πρε σβει αις ε λε η μον ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κσ πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μσ

Ανα στας ο Ι η σους α πο του τα φσ κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-Θ

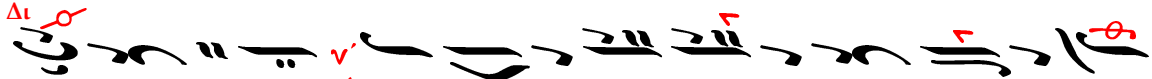
Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

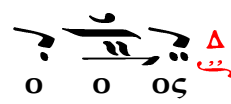
Κ αι νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κς πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Χ Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λειψον το α νο ο ο
μη μα α μς

Α να στας ο Ι η σης α πο τς τα
α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

 ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιροῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

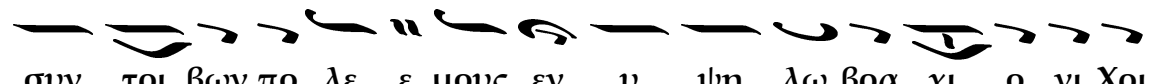
Οἱ Κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Μηναίου.

Ῥδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

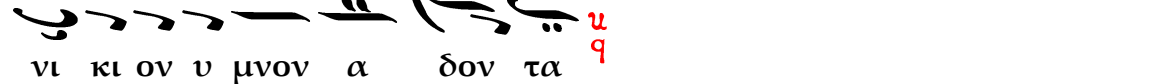
Ἦχος π̄' Κε ρ

Ὁ εἰρμός.

 π πον και α να βα την εις θα λασσαν ε ρυ θραν ο

 συν τρι βων πο λε ε μους εν υ ψη λω βρα χι ο νι Χρι

 στος ε ξε τι να ξε Ι σρα ηλ δε ε σω σεν ε πι

 νι κι ον υ μνον α δον τα

Τροπάρια.

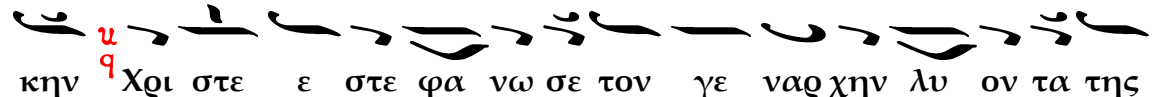

 ο ξα τη α γι α α να στα α σει σϛ Κυ ρι

 ε

 ε η α καν θη φο ρος Ε βραιων συ να γω γη ου

 στορ γην ευ ερ γε τα προς σε φυ λα α α ξα σα μητρι

 κην Χρι στε ε στε φα νω σε τον γε ναρχην λυ ον τα της

α κανθηστο ε πι τι μι ον ^{u q}

Δ ο ξα τη α γι α α να στα α σει σθ Κυ ρι

^{u q}
ε

Η ^{Κε} γει ρας με πε σον τα τω βο θρω ^Μ ε πι κλυσ θεις ^{Κε}

^Μ ζω ο δο τα ^{Κε} α πτω ω τως και της ε μης δυ σωδους

φθο ρας Χρι στε α να σχο με νος α πει ραστως ^{u q} θει

ας ου σι ας μυ ρω με ευ ω δι α σας ^{u q}

Θεοτοκίον.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^{u q}

Λ ^{Κε} ε λυται η κα τα ρα η λυ πη πε παυται ^{u q} η

γαρ ευ λο γη με νη και κε χα ρι τω με ε νη πιστοις

χα ρα αν εξ α νε τειλεν ^{u q} ευ λο γι αν πα σιν αν θη

φο ρου σα Χρισ τον τοις πε ρα σι ^{u q}

**Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τοῦ Πνεύματος μέλπω σὲ τὸ χρυσοῦν στόμα.
Ποίημα Θεοφάνους.**

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς μετανοίας γεγονῶς θερμότατος, κῆρυξ Χρυσόστομε, μετανοεῖν Πάτερ, τῷ Θεῷ με πρέσβευε, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μου, καὶ τῶν πάλαι πταισμάτων, θεραπευθῆναι τὰ τραύματα, τῇ σῇ συμπαθείᾳ δυσώπησον.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλην τὴν αἴγλην τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Πάτερ δεξάμενος, ὄλολαμπῆς ὤφθης, στῦλος προηγούμενος, τῆς Ἐκκλησίας Ὅσιε, φωτεινὴ τε νεφέλη, παμμάκαρ ἐπισκιάζουσα, τὰ τῶν Ὁρθοδόξων συστήματα.

Δόξα.

Ὑπὸ Χριστοῦ προχειρισθεὶς Διδάσκαλος, θεία διδάγματα, χρυσοειδεὶ γλώσση, γνώμη τε θεόφρονη, πλουσίως σὺ ἐπήγασας τοῦ Θεοῦ ποταμὸς γάρ, ὑδάτων πλήρης τοῦ Πνεύματος, ὤφθης θεοφάντορ Χρυσόστομε.

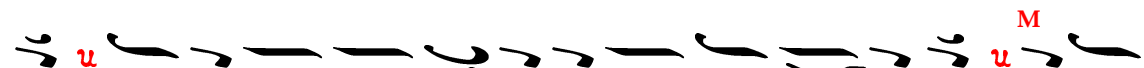

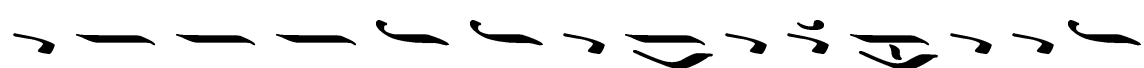

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Πεποικιλμένη ποικιλία χάριτος, θεοχαρίτῳ, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, σάρκα χρηματίσαντα, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, εὐλογημένη γεγέννηκας, μείνασα παρθένος ἀμόλυντος.

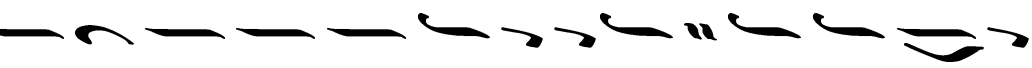
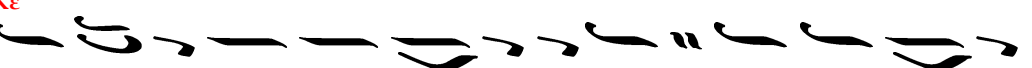
ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος π̣ᾠ̣ **Κε ρ**

Ὁ εἰρμός.

Ο^{Κε}
πη ξασεπ ου δε νος την γη ην τη προ στα ξει

σου ^u_ρ και με τε ω ρι σας α σχε τως βρι θουσα ^M_ρ ε πι
Κε
την α σα λευ τον Χρι στε πε τραν των εν το λων σου ^u_ρ

την εκ κλη σι αν σου στε ρε ω σον μο νε α γα
M
θε και φι λαν θρω πε ^u_ρ

Τροπάρια.

Δ
ο ξα τη α γι α α να στα α σει σθ Κυ ρι
^u_ρ
ε **Κε**
Χ ο λην μεν οι εκ πετ ρας το με ε λι θη λα σαν

τες ^{u q} τω εν τη ε ρη μω τε ρα τουρ γη σαντι ^{u q} σοι προ
σε νη νο χα σι Χρι στε ο ξος δ'αν τι του μαννα ^{u q} ευ
ερ γε σι αν σοι η μει ψαν το παι δεσ Ι σρα η ηλ οι
α γνω μο νες ^{u q}

Δ ο ξα τη α γι α α να στα α σει σα Κυ ρι

^{u q} ε
Ο ^{Κε} ι πα λαι φω το ει δει νε φε ε λη σκε πο με
νοι ^{u q} την ζω ην σε εν τα α φω Χρι στε κα τε θε ντο
^{Κε φ} ^Μ ^{Κε} ^π ^q αλλ αυ τε ξου σι ως α να στασ πα σι πι στοις πα
ρε σχε ^{u q} την μυ στι κως ε πι σκι α ζουσαν α νωθεν του
^Μ ^{Κε} ^{u q} Πνευ μα τος ελ λαμ ψιν ^{u q}

Θεοτοκίον.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^{u q}
Σ ^{Κε} υ Μη τηρ Θε ου α συνδυ α αστως γε γε νη
σαι ^{u q} του εξ α κη ρα του πα τρος εκ λαμ ψαν τος ^{u q} α νευ
θεν ω δι νων μη τρι κων ο θεν σε Θε ο το κον ^{u q} σε

Κε
 σαρκω μενον γαρ εκυ ησας Λογονορθο δο οξως
 κη ρυτ το μεν ^u₉

Τοῦ Ἁγίου. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος πλ. δ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοῦν σὺ Χριστοῦ πεπλουτηκῶς, σῆ καθαρά πολιτεία, τῆς ἀνθρώπων σωτηρίας ἐγένου, συνεργὸς ὑψηγῆτης, δημιουργὸς Χρυσόστομε, διδασκαλίας βρύων, σωτηριώδεις θεόπνευστε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ τῶν ἀσύλων θησαυρῶν, τοῦ Πνεύματος σὺ πλουτήσας, ἐκ πηγῶν τοῦ σωτηρίου ἀντλήσας, τὴν ἀέναον πηγὴν, τῶν διδαγμάτων ἠρδευσας, τῆς Ἐκκλησίας ἅπαν, ὅσιε Πάτερ τὸ πρόσωπον.

Δόξα.

Ἦλομανούσας τῶν ψυχῶν, Χρυσόστομε τὰς ἀρούρας, τῆ πανσόφω γεωργία τῶν λόγων, ἐξεκάθηρας σαφῶς, καὶ καρποφόρους ἔδειξας, τοῖς οὐρανίοις ὄμβροις, ταύτας ἐπάρδων Θεόληπτε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μῶμος ἐν σοὶ καὶ μολυσμὸς, οὐκ ἔστιν ὅλως Παρθένε, ἐνδιαίτημα δὲ μᾶλλον ἐφάνης, οὐρανίων ἀρετῶν· ἐν σοὶ γὰρ κατεσκήνωσε, τῶν ἀρετῶν ἡ πᾶσα, ἀγιωσύνη Πανάμωμε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. α΄. Μιμητὴς ὑπάρχων.

Πρὸς τὸν ἄδην Σωτῆρ μου συγκαταβέβηκας, καὶ τὰς πύλας συντρίψας ὡς παντοδύναμος, τοὺς θανόντας ὡς κτίστης συνεξανέστησας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χριστὲ συνέτριψας, καὶ Ἀδὰμ τῆς κατάρας ἐρρύσω Φιλάνθρωπε· * διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀκούσασαι αἱ γυναῖκες τοῦ Ἀγγέλου τὰ ῥήματα, ἀπεβάλλοντο τὸν θρῆνον, προσχαρεῖς γενόμεναι, καὶ σύντρομοι τὴν ἀνάστασιν ἔβλεπον· καὶ ἰδοὺ Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς, λέγων τό, Χαίρετε· θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς δεσμίους ἐρρυσάμην· σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς Μαθητάς, ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς, ἐν τῇ χώρᾳ Γαλιλαία

τοῦ κηρῦξαι· * διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.
Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς ἀρρήτου σοφίας θεοπτικῶς, ἐξαντλήσας τὸν πλοῦτον τὸν γνωστικόν, πᾶσιν ἐθησαύρισας, ὀρθοδοξίας τὰνάματα, τῶν μὲν πιστῶν καρδίας, ἐνθέως εὐφραίνοντα, τῶν δὲ ἀπίστων ἀξίως, βυθίζοντα δόγματα· ὅθεν δι' ἀμφοτέρων, εὐσεβείας ἰδρῶσιν, ἐδείχθης ἀήττητος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος. Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν φλογμὸν τῆς γεέννης καὶ ἐμπρησμόν, τὸν κλαυθμὸν τὸν ἐν ταύτῃ καὶ ὄδυρμόν, τὸν ἐλεεινότατον, χωρισμὸν καὶ πικρότατον, τοῦ τῶν Ἁγίων κλήρου, καὶ τῆς ὀμηγύρεως, ἐνθυμουμένη φριξὼν, ψυχὴ μου καὶ στέναξον· καὶ τὰ γραμματεῖα, τῶν μυρίων χρεῶν σου, ἀπαλείψαι ἐπέιχθητι, καταλύξεως δάκρυσι, συνεργὸν ἀκαταίσχυντον, ἔχουσα τὴν μόνην Ἄγνην, δι' ἧς πταισμάτων, δέδοται ἡ ἄφεσις, τοῖς αὐτὴν Θεοτόκον, ὀρθοδόξως δοξάζουσι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAGARION

Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ τῶν οὐρανῶν, ἐδέξω τὴν θείαν χάριν, καὶ διὰ τῶν σῶν, χειλέων πάντας διδάσκεις, προσκυνεῖν ἐν Τριάδι τὸν ἕνα Θεόν· Ἰωάννη Χρυσόστομε, παμμακάριστε Ὅσιε, ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε· * ὑπάρχεις γὰρ καθηγητής, ὡς τὰ θεία σαφῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ τῶν ὄλων Ποιητῇ κλίνω τὸ γόνυ, τῷ προαιωνίῳ Λόγῳ χεῖρας ἐκτείνω, λόγου ζητῶν χάρισμα, ἵνα ὑμνήσω τὸν Ὅσιον, ὃν αὐτὸς ἐμεγάλυνε· φησὶ γὰρ τῷ Προφήτῃ ὁ ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας· Δοξάζω τοὺς ἐν πίστει δοξάζοντάς με. Ὁ οὖν ἐν τοῖς πάλαι τὸν Σαμουὴλ ἀνυψώσας, ἐδόξασε νῦν τὸν Ἱεράρχην· τὸ τάλαντον γὰρ ὃ ἐπιστεύθη, καλῶς ἐμπορευσάμενος, τῷ Βασιλεῖ προσήγαγε· διὸ καὶ ὑπερύψωσεν αὐτὸν ὁ ὑπερούσιος. Τούτου χάριν αἰτῶ ὁ ἀνάξιος ἐγὼ λόγον δοθῆναί μοι, ἵνα ἰσχύσω εὐσεβῶς ἀνυμνήσαι αὐτόν. * Τῶν περάτων γὰρ ὑπάρχει καθηγητής, ὡς τὰ θεία σαφῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ

Χρυσοστόμου. (†407)

Στίχ. Μύσας ὁ χρυσοῦς Ἰωάννης τὸ στόμα,
Ἄφῃκεν ἡμῖν ἄλλο τὰς βίβλους στόμα.

Ἀμφὶ τρίτην δεκάτην σίγησεν χρύσεια χεῖλη.

Οὗτος ὁ μέγας φωστῆρ καὶ δαπρύσιος τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλος, ἦν ἐκ τῆς μεγαλοπόλεως Ἀντιοχείας, πατρὸς Σεκούνδου στρατηλάτου καὶ μητρὸς Ἀνθούσης, ἀμφοτέρων εὐσεβῶν καὶ πιστῶν. Εὐθύς δὲ ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου πολὺν περὶ τοὺς λόγους ἐκτήσατο ἔρωτα. Τῇ οὖν περὶ τούτους σπουδῇ καὶ τῇ τῆς φύσεως ὀξύτητι, πᾶσαν ἑλληνικὴν παιδείαν μετῆλθε, φοιτήσας παρὰ Λιβάνιον καὶ Ἀνδραγάθιον, τοὺς ἐν Ἀντιοχείᾳ σοφιστάς, εἶτα τοὺς ἐν Ἀθήναις. Μελετήσας δὲ καλῶς τὴν τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν χριστιανῶν γραφὴν, καὶ εἰς τὸ ἄκρον τῆς περὶ αὐτὴν ἐλάσας γνώσεως καὶ ἀγνεῖα καὶ καθαρότητι τὸν βίον κοσμήσας, εἰς τὸ τοῦ Κληρικοῦ ἀνάγεται σχῆμα παρὰ τοῦ ἐν ἀγίοις Μελετίου Πατριάρχου Ἀντιοχείας, παρὰ δὲ Φλαβιανῷ Διάκονος καὶ Πρεσβύτερος γίνεται.

Πολλοὺς δὲ συντάξας λόγους, κρείττονας ἀριθμοῦ, περὶ τε μετανοίας καὶ τῆς ἐν ἡθεσι καταστάσεως, καὶ πᾶσαν τὴν θεόπνευστον Γραφὴν ἐρμηνεύσας, ἐπεὶ Νεκτάριος ὁ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Πρόεδρος τὸν βίον ἀπέλιπε, ψήφω τῶν Ἐπισκόπων, καὶ τῇ τοῦ βασιλέως Ἀρκαδίου προστάξει, ἐκ τῆς Ἀντιοχείας μεταπεμφθεὶς, Ἀρχιερεὺς τῆς Βασιλίδος καθίσταται πόλεως, κανονικῶς τὴν χειροτονίαν δεξάμενος. Ἐπέτεινε δὲ πλεόν τὴν ἐν ταῖς ἐρμηνείαις τῆς Γραφῆς σπουδὴν καὶ τὴν ἐν ταῖς διαλέξεσι διδασκαλίαν, δι' ἧς πολλοὺς πρὸς θεογνωσίαν καὶ μετάνοιαν ἤγαγε.

Τοσοῦτον δὲ ἑαυτὸν ἐπέδωκε τῇ ἀσκήσει καὶ ἐγκρατεῖα, ὥς βραχέος μόνου μεταλαμβάνειν τοῦ ἐκ κριθῆς χυλοῦ καὶ ὕπνου μικροῦ· καὶ τούτου οὐκ ἐπὶ κλίνης, ἀλλ' ἰστάμενος καὶ σχοινίοις τισὶ διαβασταζόμενος· εἰδέ που ὀκλάσειε, καθεζόμενος. Τῷ δὲ περιόντι τῆς πρὸς τοὺς δεομένους φιλανθρωπίας καὶ ἑτέροις πολλοῖς, εἰς τοῦτο καθίσταται τύπος· ὅθεν καὶ ἐν λόγοις ἐδίδασκε προσφυῶς πρὸς τὴν τοιαύτην ἀρετὴν διακεῖσθαι καὶ πλεονεξίας ἀπέχεσθαι.

Διὰ τοι τοῦτο, καὶ Εὐδοξία τῇ βασιλίσση πρῶτον προσέκρουσε καὶ εἰς ἔχθραν κατέστη. Ἡ μὲν γὰρ ἤρπασεν ἀμπελῶνα χήρας τινὸς καὶ ἡ χήρα ἐπεβοᾶτο ζητοῦσα τὸ ἑαυτῆς· καὶ ὁ Ἅγιος παρήνει, τὸ ἀλλότριον μὴ κατέχειν· καὶ μὴ πειθομένην τὴν βασιλίδα διήλεγχε, καὶ τῷ κατὰ τὴν Ἰεζάβελ ὑποδείγματι ἐστηλίτευεν. Ἡ δὲ ἀποθηριούται, ἐγκρατῶς ἐχομένη τοῦ ἀμπελῶνος, καὶ τοῦ θρόνου ἀπελαύνει αὐτόν, τὸν μὲν πρῶτον δι' ἑαυτῆς, τὸ δὲ δεύτερον δι' Ἐπισκόπων, οἱ ταῖς δυναστείαις μᾶλλον ἢ τῇ εὐσεβείᾳ ἐπολιτεύοντο. Εἶτα πάλιν ἀποκαθίσταται εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ. Καὶ ὁ μὲν Ἅγιος πάλιν τὸ τελευταῖον ἐν Κουκουσῷ τῆς Ἀρμενίας ἐξορισθεὶς καὶ θλίψεσι προσομιλήσας πολλαῖς, τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ Κυρίῳ παρέθετο.

Ὡς δὲ ἡ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ, μετὰ τὴν τούτου ἀπὸ τοῦ θρόνου κάθοδον καὶ ὑπερορίαν, οἱ συνεργήσαντες εἰς τὴν τούτου ἐξορίαν, νόσοις ἐξετασθέντες δειναῖς καὶ διαφόροις, τοῦ ζῆν ἀπηλλάγησαν, τὰς ψυχὰς ἀπορρήξαντες, τῆς Εὐδοξίας πρώτης τοῦτο παθούσης, ὡς καὶ πρώτης ἀνομησάσης καὶ τοῖς Ἐπισκόποις γενομένης ἀπωλείας προξένου. Φασὶ δὲ, ὅτι, μετὰ τὴν αὐτῆς τελευτὴν, πρὸς ἔλεγχον τῆς εἰς τὸν Χρυσόστομον ἀδικίας, ἡ λάρναξ, ἔνθα κατετέθη, ἐκινεῖτο ἐπὶ χρόνοις τριάκοντα καὶ δύο· ἐν δὲ τῷ ἀνακομισθῆναι τὸ τοῦ Χρυσοστόμου τίμιον λείψανον καὶ

ἀποτεθῆναι ἔνθα νῦν ἔστι, τοῦ κλόνου καὶ τῆς κινήσεως ἔστη.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἁγίας Ἀνθούσης, μητρὸς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Στίχ. Ἡ Ἀνθοῦσα πάγχρυσος ῥίζα ὑπάρχει,
Ἄνθος ἀνθήσασα χρυσοῦν Ἰωάννην.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Βαλεντίνου, Σολούτωρος καὶ Βίκτωρος τῶν ἐν Ῥαβέννη τῆς Ἰταλίας. (†305)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ματρίου, ἔλληνας δούλου, βασανισθέντος καὶ καρατομηθέντος. (†314)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Δαμάσου, πάπα Ῥώμης. (†384)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων Ἀρκαδίου, Πασχασίου, Πρόβου, Εὐτυχιανοῦ καὶ Παυλίλλου, πρωτομαρτύρων κατὰ τὸν διωγμὸν ὑπὸ τῶν Βανδάλων. (†437)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Βρισίου (Bricius), ἐπισκόπου Τουρώνης (Tours) τῆς Γαλλίας. (†444)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Εὐφρασίου, ἐπισκόπου Ἀρβέρνης (Arvernus, Clermont) ἐν Γαλλίᾳ. (†515)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Λεωνιένου (Leonien) ἐν Βιέννη (Vienne) τῆς Γαλατίας. (†518)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Κουϊντινιανοῦ (Quintianus), ἐπισκόπου Ἀρβέρνης (Arvernus, Clermont) ἐν Γαλλίᾳ. (†525)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Δαλματίου, ἐπισκόπου Ῥουτενόρου (Rutenorum, Rodez) ἐν Γαλλίᾳ. (†580)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Δεβινίκου (Devinicus), ἐργασαμένου ἱεραποστολικῶς μετὰ τῶν ἁγίων Κολουμβανοῦ (Columba) καὶ Μαχάρου (Machar) ἐν Κάτνες (Caithness) τῆς Σκοτίας. (5^α αἰ.)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἁγίας παρθενομάρτυρος Κολουμβανῆς (Columba) ἐν Κορνούαλλη. (5^α αἰ.)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Εὐγενίου τοῦ α', ἐπισκόπου Τολέδου Ἰσπανίας. (†657)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἁγίας Μαξελλένδης (Maxellendis), ξίφει τελειωθείσης ἐπεὶ ποθοῦσης τὴν μοναχικὴν πολιτείαν ἐν Καλδεριακῶ (Calderiacum, Caudry) εἰς βόρειον Γαλλίαν. (~†670)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Κιλλιανοῦ (Kilian), ἱεραποστόλου εἰς Ἀρετεσίαν (Artois) ἐν τῇ βορείῳ Γαλλίᾳ. (5^α αἰ.)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Γρεδιαφαήλου (Gredifael), ἡγουμένου τοῦ Ἀββαείου Ἀλβαλάνδης (Albalanda, Whitland) ἐν Δυφέδη (Dyfed) τῆς Οὐαλίας. (5^α αἰ.)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Ἀββωνος (Abbo), ἡγουμένου τῆς μονῆς Φλωριακοῦ (Floriacum, Fleury), λόγχῃ τελειωθέντος ἐν Ῥεγούλη (Regula, La Réole) Γασκονίας, ἐν μεσημβρινῇ Γαλλίᾳ. (~†1004)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ὀσιομάρτυρος Δαμασκηνοῦ Κωνσταντινουπόλιτου, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσαντος. (†1681)

Στίχ. Βλέπεις, Ἀθλητά, ἡδονικῶς τὸ ξίφος·
Σὺν τῷ ξίφει γὰρ ἔβλεπες καὶ τὸ στέφος.

Ταῖς τοῦ Χρυσορρήμονος πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Θεοτόκου (πρὸ τῶν Εἰσοδίων).

Ἀπὸ τῆς 8ης μέχρι τῆς 20ῆς Νοεμβρίου ψάλλονται αἱ Καταβασίαι τῆς Θεοτόκου μετὰ παραλλαγῶν.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μᾶ και πλη ρω θη σε ται
 Πνευ ματος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι λι
 δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσπα νη γυ ρι ζων
 και α σωγη θε μενος ταυτηστην ει σοδον

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γῆς Θε ο το ο κε
 η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σονσυγκρο τη
 σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον καν τη σε
 πτη ει σο δω σα στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

ὠδὴ δ'

T ην α νε ξι χνι α σον θει αν βᾶ λην της

εκ της Παρ θε εν υ σαρκω σε ως ος τς υ ψι

στς ο ο προ φητης Αβ βα κςμ κα τα νο ων ε

κραυγα α ξε δο ξα τη δυ να μει σα Κυ ρι ε

ὠδὴ ε΄

Ε ξε στη τα συμ πα ντα εν τη σε πτη ει

σο δω σα συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε

νε ε εν δον ει ση ηλ θες εν τω να ω ω τς

θε υ ως περ κα θα ρω τα τος να ος πα σι

τοι οις υ μνς σι σε σω τη ρι ι αν βρα βεν υ

σα

ὠδὴ ς΄

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λην τες ε ορ

την οι θε ο φρονες της θε ο ο μη τορος δευ τετας

χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν

τα θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ΄

Ο υκ ε λα α τρε υσαν τη κτι σει οι οι θε ο

φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
 α πει λην αν δρει ως πα τη σαντες και ροντες ε ψαλ
 λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι
 ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει
 ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
 ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι νω
 ο το ο κος της Θε ο το κς δι ε σω σα το
 το τε με εν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε
 νος την οι κς με νην α πα σαν α γει ρει
 ψα αλ λς ὄ σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
 ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τς αι
 ω ω να α α α ας

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μς τον Κυ ρι ον και
 η γα λ λι α σε το πνευ μα μς ε πι τω Θε

ω ω τω ω σω τη ρι μ8
7x

T^{B8}
ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ⁶ την α δι
7x
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
7x
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν⁶
7x

2 ^{7x}
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
7x
σιν της δε λησαι τ8 ι δε γαρ α πο τ8 νυμ μα
7x
κα ρι 8 σι με πασαι αι γε νε αι⁶
7x

T^{B8}
ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ⁶ την α δι
7x
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
7x
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν⁶
7x

3 ^{7x}
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
7x
δυ να τος⁶ και α γι ον το ο νο μα αυ τ8 και⁶
7x
το ε λε ος αυ τ8 εις γε νε αν και γε νε
7x

αν τοις φοβουμένοις αυτον

Tην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδιαφθορωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον σεεμεγαλυνομεν

4 **E**ποιησεκρατος ενβραχιονιαυτη διεσκορπισενυπερηφανυς διανοιακαρδια αυτων

ακαρδια αυτων

Tην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδιαφθορωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον σεεμεγαλυνομεν

5 **K**αθειλεδυναστας αποθρονων και υψωσε ταπεινυς πεινωντας ενεπλησεν αγαθων και πλυθυντας εξαπειλεκε

ψωσε ταπεινυς πεινωντας ενεπλησεν αγαθων και πλυθυντας εξαπειλεκε

θων και πλυθυντας εξαπειλεκε

ν8 ς5
ε7χ

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6
Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς
μνη σθη ναι ε λε ςς κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τς ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὥδη θ'

A πας γη γε νης σκι ρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δς χς με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α

υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ σα τα ι ε ρα
 ει σο δι α της Θε ο μη η το ο ρος και
 βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε
 Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον ΙΑ΄.

Ἦχος Δι-θ

M ε τα την θει ει αν ε ε γερ σιν τρις τω

Πε τρω ω φι λει εις με πυ θο με νο ος ο Κυ υ

ρι ος των ι ι δι ω ων προ βα α των προ βαλ λε
 ται ποι με να αρ χην ος ι δων ο ον η γα α πα
 ο Ι η σ ε ς ε πο ο με νον η ρε
 το το ον Δε σπο ο την υ τος δε τι ι ι ι ι
 ε αν θε λω ε φη σεν με ε νειν τ ε τον
 ε ως και αι πα α λιν ε ερ χο μαι τι προς σε
 φι ι λε Πε ε τρε

Τοῦ Ἁγίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-θ.

Τον με γα λο φω νο ο τα τον της με
 τα νοι οι ας κη η ρυ κα τον θη σαυ ρον των πε νη
 η η των το στο μα της Ε εκ κλησι ι ας το
 χου σε ο ον και ε ευ λα λον των Γρα φων τη ην σα
 φη η νει αν Ι ω αν νη ην τον πα αν σο φον α
 νευ φη μη σω ω μεν πα αν τες ως υπ αυ τ ε στη η
 ρι χθε εν τες

Θεοτοχίον.

Π αρ θε νε πα α να μω ω μη τε Κυ ρι α
μυ ς και δε ε σποι να τον σον Υι ον ε εκ δυ σω
ω ω πει συν τω κλει νε Χρυ υ σο στο ο μω πει
ρα τη ρι ων ρυ υ σα σθαι παν τοι ων τς υ
μυ ς δν τας σε και αι ω νι ι ων α α παντας
α γα θων α α ξι ω ω σαι δυ νασαι γαρ ο ο σα
θε ε λεις

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πά Πασ

Π^{Πα} α α α α α σα α πνο ο η αι νε ε σα
α τω ω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον αι
νει τε το ον Κυ ρι ι ι ον εκ τω ω ων ου
ου ρα α α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι
οις υ ψι ι ι ι στοις σοι προπει υ υ μνος τω ω
θε ε ω

Α^{Πα} ι νει ει ει ει ει τε α αυ τον πα α αυ τε ες

οι Α α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει
 ει ει ει τε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α
 μει εις α α αυ του σοι πρεπει υ υ μνος τω ω
 Θε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κριμα ἔγγραπτον δοξα

αυ τη ε σται πασι τοις οσι ιοις α α αυ

τδ

Κυριε εσφραγισμενου του ταφου υποτων

παραανοομων προηληθες εκ του ουμνη

η η η μααατος καθως ετεχθης εκ

της θεοοτοοκου ουκ εγνωσαν πως ε

σαρκω ωωθης οιασωωμαται οισουου Α

α α α αγ γε ε ε ε λοι ουκ ησθοντο ποτε α

νεστης οι φυλασσοντες σε στρατιωωωται

αμφοτερα γαρ εσφραγισται τοις εεερεν

νωωωωσι πεφανερωται δε τα θαυματα

τοῖς προ σκυ νου σιν εν πι ι σται το ο μυ υ στη η η
ρι ι ι ι ον ο α νυ μνου σιν α πο δος η μιν αγ
αλ λι α α σιν και το με ε γα ε ε ε λε ος

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν εν

στε ρε ω μα τι της δυ να με ως α α αυ
τδ

Κυ ρι ι ε τους μο χλους τους αι ω νι ι ους συ υν
τρι ι ι ψας και δε σμα δι αρ ρη ξας του μνη ματος
α νε ε στης κα τα λι πω ων σου τα α ε εν τα
α α α α φι ι ι ι α εις μαρ τυ ρι ι ον
τη ης α α λη η θους τρι ι η η με ε ε ε ρου ου
τα φη η η ης σου και προ η γες εν τη Γα α λι ι
λαι αι αι α ο εν σπη λαι αι ω ω τη ρου ου ου
ου με ε ε ε νος με γα σου το ε λε ος α κα
τα λη πτε Σω τηρ ε λε η η σον η η μας

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτόν ^Δ _δ κα τα το ^χ πλη θος της με γα λω συ υ

νης ^π _π α αυ τδ

Κ^{Πα} υ ρι ι ε αι γυ ναι κες ε δρα μον ε πι ι

το ο μνη η η μα ^υ _υ του ι δειν σε τον Χρι στον τον δι

η μα α ας πα θο ο ο ον τα ^π _π και προ σελ θου σαι

ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι ιθ ον κα α θη η η

με ε ε ε νον ^υ _υ τω ω ω φο ο βω κυ υ υ λι

σθε ε ε εν τα ^π _π και προς αυ τας ε βο η η σε ε λε

ε ε γων ^{Κε} _υ ^υ _υ α α νε στη ο Κυ υ υ υ ρι ι ι

ι ος ^{Πα} _υ ^υ _υ ει πα τε τοις Μα θη ταις ο τι α νε στη εκ νε

κρων ο σω ω ζων τα ας ψυ χα α ας η η μων ^Δ _δ

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αινείτε αὐτόν ^χ _δ εν

ψαλ τη ρι ι ω και αι κι θα α α α ρα ^π _π

Κ^{Πα} υ ρι ι ε ωσ περ ε ξηλ θες ε σφρα γι σμε ε νου

του ου τα α α α α φου ^υ _υ ου τως ει σηλ θες και των

θυ ρων κε κλει σμε νων προ ος τους Μα α α θη τα α α

ας σου ^ρ _ρ δει κνυ ων αυ τοις τα του σω ω μα το ος πα α α
 θη ^υ _υ α περ κα τε δε ξω σω τη ηρ μα κρο ο ο θυ
 μη η η η σας ^ρ _ρ ως εκ σπερ μα τος Δα βιδ μω λω πας υ
 πη νε εγ κας ^υ _υ ως υι ος δε ε του ου Θε ε ου ου κο
 σμον η η λευ θε ε ε ε ρω ω ω σας ^{Πα} _υ _υ με γα
 σου το ε λε ος α κα τα λη πτε σω τηρ ε λε η σον
 η η μας ^Δ _δ

Καὶ τοῦ Ἁγίου Στιχηρὰ Προσόμοια δ΄.

Ἦχος δ΄. Ἦδωκας σημείωσιν.

Στίχ. ε΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Χρυσοῦ τηλαυγέστερον, τὰ ἱερά σου διδάγματα, προχεόμενος πάνσοφε, πλουτίζεις Χρυσόστομε, πενομένας φρένας· καὶ ἀποδιώκεις, τῶν παθημάτων τὴν ἀχλύν, φιλαργυρίας πικρὸν χειμῶνά τε· διό σε μακαρίζομεν, χρεωστικῶς καὶ τὴν κόνιν σου, τῶν λειψάνων σεβόμεθα, ὡς πηγὴν ἀγιάσματος.

Στίχ. ς΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὁ στῦλος ὁ πύρινος, ὁ ποταμὸς ὁ τοῖς νάμασι, τῶν δογμάτων κατάρρυτος, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, τῆς Θεολογίας, τὸ πάγχρυσον στόμα, ἀμαρτωλῶν ἐγγυητής, τῆς μετανοίας κῆρυξ ὁ ἔνθεος, φωστήρ ὁ διαυγέστατος, ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ὁ μακάριος σήμερον, ἀνυμνεῖσθω Χρυσόστομος.

Στίχ. ζ΄. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Ἦλιος πολύφωτος, τὴν οἰκουμένην τοῖς λόγοις σου, καταυγάζων γεγένησαι, ἀστήρ φαινότατος, λαμπὰς φανοτάτη, πυρσὸς τοὺς θαλάσση, τῇ κοσμικῇ διαπαντός, χειμαζομένους ὁ

προσκαλούμενος, πρὸς ὄρμον γαληνότατον, τῆς σωτηρίας ἐν χάριτι, χρυσολόγε Χρυσόστομε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. η΄. Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσῃ κρίσιν.

Ἄδίκως τῆς ποιμένης σου, ἀπελαθεῖς Πάτερ ὅσιε, προσωμίλησας θλίψεσι, πικραῖς ἐξορίαις τε· ἐν αἷς ἠξιώθης, μακαρίου τέλους, οἷα γενναῖος ἀθλητής, καταπαλαίσας τὸν πολυμήχανον· καὶ νίκης διαδήματι, σὲ ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσε, Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου.

Ἀνατολίου.

Ἦχος π̣δ̣ Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Χ ρυ σε οισ ε ε πε σι και θε ο φθογοις δι
ι δα γμα α σι κα τα κο σμη η σαστην του Θε ε ου
ου ου Εκ κλη η η σι ι ι ι αν πλουτον πνε ε
ευ μα τι ι κον ε θη σα αυ ρι σα ας εν α αυ
τη τα σα θε ο πα ρα δο τα λο ο ο ο γι ι ι
ι α διο ο στε φα α νον εξ α κη ρα α των α αν
θε ε ων πλε ξα με ε νη η τοις α α α
σμα α α α σι τη ι ε ρα α α σου ου προ σφε

ρει ει ει μνη η η η μη ^{Δι} παγχρου υ σε τη ψυ χη η
 συν τη η γλω ω τη ^ε Ι ω αν νη θε ο ο ο ο
 σο ο ο ο φε ^υ αλλ ως ε χων παρ ρη σι α αν
 ο σι ι ε ^ε πρε σβε ευ ε υ υ περ των ψυ χω ω ω ω ν
 η η η η μων ^υ

Και νυν...

^ε Ηχος ^{Δι} - ^ε

^υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις θε ο
 το κε Παρ θε ε ^ε ε νε ^ε δι α γαρ τ ε εκ σ ε
 σαρκω θε εν τος ^ε ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται ^ε η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ^ε ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν ^ε δι
 ο α νυ μνηντες βο ω ω μεν ^ε ευ λο γη τος Χρι
 στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι ^ε

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Πά Πα ρ

Δοξα σοι τω δειξαντι το φως δοξα εν υ ψι
ιστοις Θεω και επι γης ει ρη η νη εν αν
θρωποις ευδοκία

Υμνουμεν Σε ευλογουμεν Σε προσκυνουμεν
Σε δοξολογουμεν Σε ευχαριστουμεν Σοι δι
α την μεγααλην σου δοοαν

Κυριε Βασιλευ επουρανιε Θεε Πα
τερ παντοκρατορ Κυριε Υιε μονογενης Ι
ησου Χριστε και Αγιον Πνευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο Υι
ος του Πατρος ο αιαιρων την αμαρτιαν του
κοσμου ελεησον ημας ο αιαιρωντας αμαρτι
ας του κοσμου

Προσδεξαι την δεησιν ημων ο καθημε

νοσ εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η

μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μονος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α

μην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε και

αι νε ε σω το ο νο μα α Σου εις τον αι ω ω να

και εις τον αι ω να του αι ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα αυ τη α να μα ρτη τους φυλα χθηναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε

ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε

νον το ο νο μα α Σου εις τς αι ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος Σου εφ η μας

θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι Σε

Ε υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

καὶ ὠματά σου (τρὶς)

Κυριεκαταφυγηεγενηθης ημιν εν

γενεακαιγενεα εγωειπα Κυριεελε

ησονμε ιασαιτην ψυχηνμου οτι ημαρ

των σου

Κυριεπρος Σεκατεφυγονδιδαξονμε

τουποιειντοθηλημα σου οτισυειοθεος

μου

Οτιπαρασοιπηγη ζωης εντωφωτισου

οψομεθαφως

Παρατεινοντοελεος σου ουτοις γινωσκου

σι Σε

Αγιος οθεος Αγιος Ισχυρος Αγι

ος αθανατος ελεησον ημας (τρὶς)

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνευματι

Και νυν και αιεις τους αιωνων

αι ω νων α μην ^{υ̇ ρ̇}

A γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{υ̇ ρ̇}

Ἀσματικόν. ^{χ̇}

A γι ι ι ος ο θε ε ο ος ^{υ̇ ρ̇} Α α α α

γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος ^{υ̇ ρ̇} Α γι ος Α α α

θα να α τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η μα

α α ας ^{υ̇ ρ̇}

Ἦχος ^{λ̇ ρ̇} Κε ρ

A να στα ας εκ τϑ μνη μα τος και τα δε

σμα δι αρ ρη η ξας τϑ α α δου ^{υ̇ ρ̇} ε λυσας το κα τα

κρι μα τϑ θα να τϑ Κυ ρι ε ^{υ̇ ρ̇} πα αν τας εκ των πα

γι ι δων τϑ εκ θϑ ρυ σα μενος ^{υ̇ ρ̇} εμ φα νι σας σε

αυ τον τοις Α πο στο λοις σου ^{υ̇ ρ̇} ε ξα πε στει λας αυ τϑς

ε πι το κη ρυ γ μα' ^{υ̇ ρ̇} και δι αυ των την ει ρη νην πα

ρεσ χες τη οι κου με ε νη μο ο νε ε πο λυ ^{χ̇} ε λε

ε ε ε ε ε ^{υ̇ ρ̇}

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδὴ Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ς

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^ε ς

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Α ς

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^Γ ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^Π ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ς

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος ^Δ Δι - θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου ^Δ Σω τε ε ερ

σω σον η μας ^Δ

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου ^Δ Σω τε ε ερ

σω σον η μας ^Δ

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

*Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...*

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. γ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ὦ σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. δ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ὦ σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αὶ νυν καὶ α εὐ καιεις τς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη

σας ^ε σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος ^Δ θα να τω
 θα να τον πα τη η σας ^ε εις ων ^Ζ της α γι ας Τρι
 α α α δος ^Δ συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι ^Δ
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι ^ε σω σον η μα α
 ας ^Δ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ΄. Ψαλμὸς ριζ΄ (117).
 Ἦχος π̣ά̣ Κε ϝ

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
 τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

^{Κε}
Τον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι ^ε τον
 εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων
 α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ^ε ο τι
 ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
 να τον υ πο μει ναι ^ε και ε γει ραι τους τεθ νε
 ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του ^ε

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τ^{Κε} ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευμα τι τον
εκ Παρ θε νου τε χθεντα εις σω τη ρι αν η μων
α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι
ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
να τον υ πο μει ναι και ε γει ραι τους τεθ νε
ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Τ^{Κε} ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευμα τι τον
εκ Παρ θε νου τε χθεντα εις σω τη ρι αν η μων
α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι
ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
να τον υ πο μει ναι και ε γει ραι τους τεθ νε
ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του ου
ου ου

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω
ων

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος π̄ ς Κε ς

Κε
Τ ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον
εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων
α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι
ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
να τον υ πο μει ναι και ε γει ραι τους τεθ νε
ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

Ἦχος ᾠδὴ Γα ρ

Η τὸ ζο μα τος σὺ κα θα περ πυρ σος εκ λαμ
ψα σα χα ρις την οι κὲ με νην ε ε φω τι ι σεν α
φυ λαρ γυ ρι ας τω κοσ μω θη σαυ ρος ε να πε θε
το το υ ψος η μιν της τα πει νο φρο συ νης υ υ πε
δει ει ξεν αλ λα σοις λο γοις παι δευ ων Πα τερ Ι
ω αν νη Χρυ σο σο με πρε σβευ ε τω Λο γω Χρι σω
τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ υ χας η η μων

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

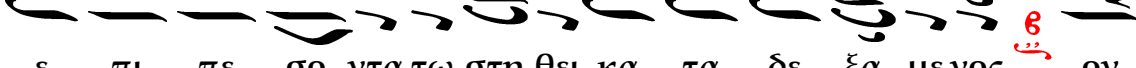

Ἦχος Δι θ

Μ νη η μη δι και ς μετ εγ κω μι ι ι
ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τὸ Κυ ρι ς
Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει
θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον

 ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλη σας χαι αι αι αι

 ρων ^ε ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε

 ρω θεν τα εν σαρ κι ^Δ τον αι ρον τα την α μαρ

 τι αν τδ κο ο ο σμδ ^Δ και πα ρε χον τα η μιν το

 με γα ε ε ε λε ος ^Δ

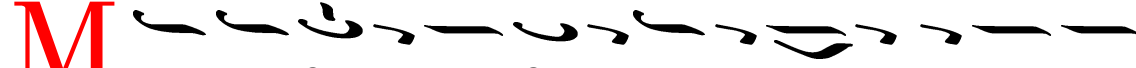
Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος $\overline{\omega\pi}$ Δι-θ

A πο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη

 με ε ε νε ^Δ ε πι τα χυνον ρυ σαι λα ον α να

 πο λο ο γη τον ^ε δε χε ται σε προ σπι ι πτον τα ^Δ ο

 ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ^ε ον

 ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε

 θων δι α σκε δα α ^ε α σαι ^ε αι τδ με νος η

 μιν ει ρη νην και το με γα ε ε ε λε ος ^Δ

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα φ

M υ ρο βλυ την τον θει ον και μαρ τυ ρων τον συ να

θλον ^Δ τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχην και Περ γα α μϛ
 τον προ εδρον ^π τι μη σω μεν Α ντι παν οι πι στοι ^Δ ως
 τα χι στον και με γαν ι α τρον ^Δ της δει νης ο
 δο ντων νο ο σϛ ^Δ και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η
 σω μεν ^π δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χρι στω ^Δ δο ο
 ξα τω σε ε στε φα νω σαντι ^Δ δο ο ξα τω ε νε ρ γϛ
 ντι δι α σϛ πα σιν ι α α μα α τα ^π

Δόξα.

Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν. Ἦχος ^π Δι-θ.

Ε κ των ϛ ρα νων ε δε ξω την θει αν χα α α
 ριν ^ε και δι α των σων χει λε ων παν τας δι δα α
 σκεις ^Δ προ σκυ νειν εν Τρι α δι τον ε να Θε ον ^ε Ι ω
 αν νη Χρυ σο στο με παμ μα κα ρι στε Ο ο σι
 ε ^Δ ε πα ξι ως ευ φη μϛ ϛ μεν σε ^ε υ πα ρχεις γαρ
 κα θη γη της ^ζ ως τα θει ει α σα φω ων ^ε

Καὶ νῦν.

Εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου, κοντάκιον, ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ.

Ο κα θα ρω τα α τος να ος τσ Σω τη ρος η
πο λυ τι μη η τος πα στας και Παρ θε νος το ι ε
ρον θη σου ρι σμα της δο ξης τσ Θε ου ση με ρον
ει σα γε ε ται εν τω οι κω Κυ ρι ου την χα ριν
συν ει σα γσ ς σα την εν πνευ μα τι θει ω ην
α νυ μνσ σιν Α γγε λοι Θε ς αυ τη υ παρ χει σκη
νη ε πσ ρα νι ο ο ος

Τρισάγιον Κυριακού Ἰωαννίδου τοῦ "Καλογήρου".

ἦχος Πά Πα φ

Α μη η η ην Α γι ος ο Θε ε ε ος Α α
γι ος Ι σχυ υ υ ρος Α γι ι ο ος α α θα
α να α το ο ος Ε λε ε ε η η η σον η η
η μας

Τὸ τρίτον.

Α α γι ος ο ο Θε ε ε ος
Α α α γι ος Ι σχυ υ υ ρος Α γι ι ο

ος α α θα α να α το ο ος Ε λε ε ε η η η
σον η η η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω και
Α γι ι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και αι α α α ει και ει εις
τες αι αι ω ω νας των αι ω ω νων α α α
μην

Α γι ι ο ος α α θα α να α το ο ος ε
λε ε ε η η η σο ον η η η μας

Δύναμις.

ε ε Δυ υ υ υ υ υ νά α α α μιν

Α α α α α α α α α α γι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ε α α α
α α α α α α Α γι ο ο ο ο ος ο Θε
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Κράτημα

T ο ο ο το ο ο ο ο ο το ο ο ο ο ο
 το ο ο ο το ο ι το ο ο τε ε ε ε
 τε ε ε ε ρι ρε ε ε ρι ρι ρε ε ρε ε
 εμ τε ε ε ε ρι ρε ε ρι ρε ου τε ε
 ε το ο ο ο το ο ο ο το ο το ο ο
 τε ε ε ε ρι ρε ε εμ τε ρι ρε ρι ρε ε
 εμ

I ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ υ υ
 υ ι ι σχυ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α α
 γι ι ι ι ι ι ι α α α γι ι ος
 α θα α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α

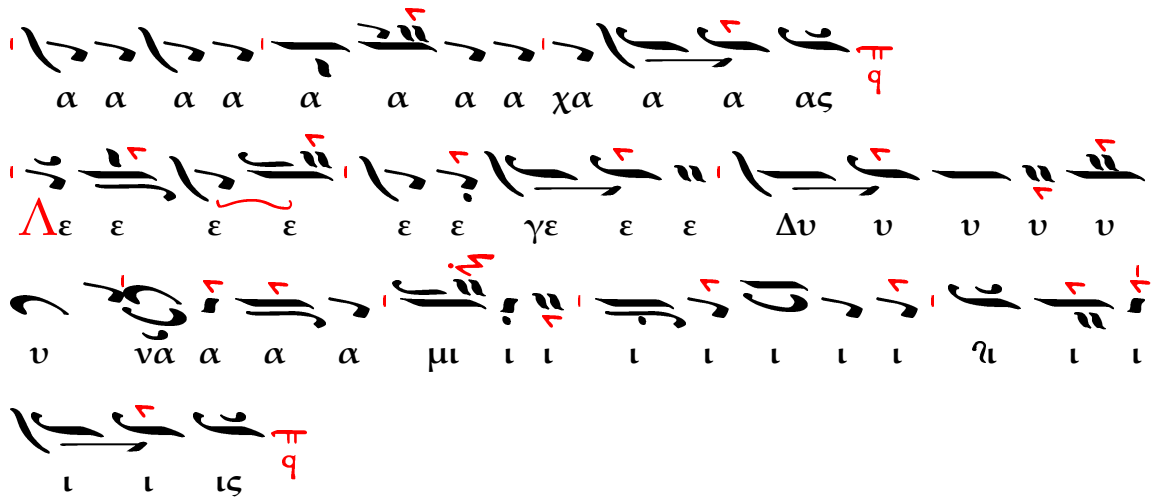
Κράτημα

A λε ε ε ε ρα α λε ε ρα α λε ε
 ρα α λε ε ε λε ρα α ε λε ρα α ρα α λε ε
 ε τε ρι ρε ε ρε ε ρε ε τε ε ε
 τε ε ε τε ρι ρε ε ρι ρι ρι ρι ρε ε
 ε ε ρι ρι ρι ρι ρε ε ρε ε ε ρι ρε ρι ρε ε
 ε ε εμ τε ρε ε ρι ρε ε ρε ε ρου ρε
 τε ρε ε ρι ρε ε ρε ε ρου ου ου τε τε
 ρι ρε ρι ρε ε ρε ρε ε ε ρι ρε ε
 ε ε ρι ρι ρι ρε ε μ

Λε ε ε ε ε ε γε ε ε

A θα α α α α α α α α α α α χαα α
 α α α α α α α να το ο ο ο ος

E λε ε ε ε ρε ε ε ε ε ε ε ε
 η η η η η η η η η Ε λε ε ε η η
 σο ον η η μα α α α α α α α α α

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

(Τοῦ Ἱεράρχου). Προκείμενον τῆς ἡμέρας
καὶ Ἀλληλουΐα τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος α΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

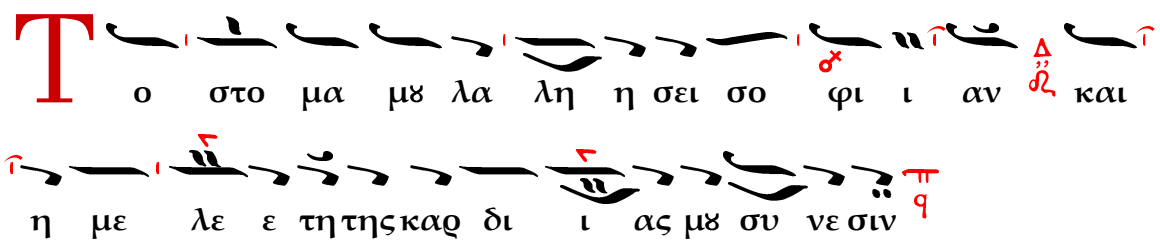
Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.
(Ψαλμὸς μῆ').

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου
σύνεσιν. (μῆ' 4)

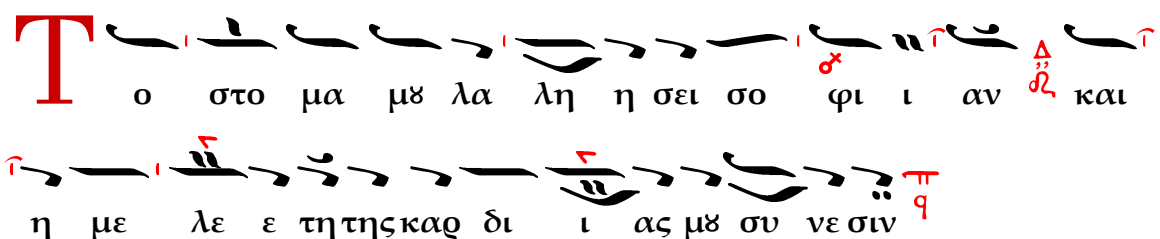
Στίχ. α΄. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ
κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. (μῆ' 2)

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ἁ Πα ρ

Στίχ. α΄. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ
κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. (μῆ' 2)

Στίχ. β΄. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ
πρόβλημά μου. (μῆ' 5)

Το στο μα μα λα λη η σει σο φι ι αν και

 η με λε ε τη της καρ δι ι ας μα συ νε σι ι ι ι ν
 Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.
 (ζ' 26-28, η' 1-2).

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς, ὅσιος, ἀκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος, ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ ἑαυτὸν ἀνενέγκας. Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν, ὁ λόγος δὲ τῆς ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὡς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν Ἁγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, «ἦν ἔπηξεν ὁ Κύριος», καὶ οὐκ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. α'. (Ψαλμὸς πη').

Ἦχος Πά φ

λλη λλ ι ι α

 α λλη η λλ λ λ

 λ λ ι ι ι ι α

 α α α λλη λλ λ

 λ λ λ λ λ ι ι α

 Τα ε λε η σα Κυ ρι ε εις τον αι ω να

 α σο μαι εις γε νε αν και γε νε αν α πα

 γγε λω την α ληθει α α αν σα εν τω στο μα

τι ι ι ι ι μϑ

A λλη λϑ ι ι α A λλη η λϑ ϑ ϑ
ϑ ϑ ι ι ι ι α A α α λλη λϑ ϑ
ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι α

Χ Ο τι ει πας εις τον αι ω να ε λε ος οι
κο δο μη θη σε ται εν τοις ου ρα νοις ε τοιμα
σθη σε ται η α λη θει α α α α σϑ

A λλη λϑ ι ι α A λλη η λϑ ϑ ϑ
ϑ ϑ ι ι ι ι α A α α α λλη λϑ ϑ
ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Η΄ Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ι΄ 25-37).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ πειράζων αὐτὸν καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν· εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὁρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει καὶ ζήσῃ. Ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτὸν εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐστὶ μου πλησίον; Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ εἰς Ἱεριχώ, καὶ λησταῖς περιέπεσεν· οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. Κατὰ

συγκυρίαν δὲ ἱερεὺς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν. Ὅμοίως δὲ καὶ Λευΐτης γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἔλθων καὶ ἰδὼν ἀντιπαρῆλθε. Σαμαρείτης δὲ τις ὁδεύων ἦλθε κατ’ αὐτὸν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐσπλαγχνίσθη, καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον, ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἂν προσδαπανήσης, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. Τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστάς; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ’ αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου καὶ σὺ ποιεῖ ὁμοίως.

Ἦχος ἰὺ Δι σ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος π̄̇ Πα φ

Ο ι τα α α α α α α Χε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου
 ου Χε ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι μ
 μ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ

με ε ε ε ε ε ε θα α α α α α α

α α α με ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι με ε ε

ε ρι ι μνα α α αν

Ω ω ω ω ω ω ως τον Βα α α σι λε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε α α α α α α α α α α των ο ο

ο ο λων υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι

οι

Τ αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι αι αι

αι αις α ο ρα α α α τω ως δο ρυ φο ρου

ου ου με νο ο ον τα α α ξε ε σι ι ι ν

Α α αλ λη λου ου ου ου ι ι ι ι ι

ι ι ι α α α α α α α

Λειτουργικά παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου τοῦπίκλην Ἀρβανίτη.

Ἦχος π̣ά Πα ρ

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε ε η η σον

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η η σον

Π α ρ α σχ ς Κυ υ υ υ ρ ι ι ε

Π α ρ α σχ ς Κυ υ υ ρ ι ε

Π α ρ α σχ ς Κυ υ υ υ ρ ι ι ε

Π α ρ α α α σχ ς Κυ ρ ι ε

Π α ρ α σχ ς Κυ υ υ υ ρ ι ι ε

Π α ρ α α α σχ ς Κυ υ υ ρ ι ι ε

Σ ο ι ο ι Κυ υ ρ ι ε ἦ

Σ ο ι Κυ ρ ι ι ε

Κ αι τω Πνευ μα τι ι ι σ ς

^{Πα}
Α γα πη η σω σε Κυ υ υ ρι ε η η ι
^{Κε} ^{Δι}
 σχυς μ8 Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α α α μ8
^{Πα}
 και κα τα φυ γη η μ8 και ρυ υ υ υ υ
 υ υ στης μ8

^{Πα}
Π α τε ε ρα Υι ο ον και Α γι ον Πνευ
^{Κε} ^{Δι}
 μα Τρι α δα ο μο ς ς ς σι ι ον
^{Πα}
 και α χω ω ω ω ω ω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε^{Πα} λε ον ει ρη η νης θυ σι ι αν αι νε σε

ως

Κ^{Πα} αι με τα του Πνε ευ μα τος σθ

Ε^{Κε} χο μεν προς τον ^{Δι} Κυ υ υ ρι ι ον

Α^{Πα} α ξι ον και δι ι ι ι ι ι ι

και ον

Α^{Πα} γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ι ος

Σα βα ωθ πλη ρης ο ου ρα α νος και η

γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοι οις υ ψι

σοις ευ λο γη με νος ο εθ χο ο ο με ε

νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ω σαν

να α α ο εν τοις υ ψι ι ι ι ι

ι ι σοις

Α^{Πα} α α μην

Α^{Πα} α α α μη ην

^{Πα}
 Σ ε ε υ μνϝ ϝ ϝ ϝ ϝ μεν σε
 Ευ λο γϝ ϝ μεν ^{Κε} σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ
 υ υ ρι ι ε και δε ε ο ο ο με
^{Δι} θα α α α σου ^{Πα} ο Θε ο ο ο ο ο
 ο ος η μων ^υ

(β' Νοεμβρίου , α' 45' , Ι.Α.)

Ἄξιον ἐστὶ , κατὰ τὸν δρόμον τῶν Εὐλογηταρίων , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου τοῦ πικλῆν Ἀρβανίτη.

Ἦχος π' Πα ρ

^{Πα}
 Α ξι ον ε στι ιν ως α α λη η θω ω ως ^υ
 μα κα ρι ι ι ι ζειν σε ε ε την Θε ε ο ο
 το ο ο κον ^υ την α ει μα α κα α α ρι
 ι στο ον και πα α να μω ω ω μη τον ^Δ και
 Μη τε ε ρα του ου Θε ου ου η η μω ω ων ^υ
 την τι μι ω ω τε ε ε ρα αν των Χε ε ρου
 βι ι ιμ και αι ε ε εν δο ξο τε ε ε ε ραν ^Δ
 α συ γ κρι ι ι ι τω ως των Σε ε ρα α φι ι ιμ ^υ
 την α δι α α φθο ο ο ρω ως Θε ο ο ο ον

Λο ο γο ον τε ε κου ου ου σαν την ο ο ο ον
 τως Θε ο το ο ο κον σε ε ε ε με γα
 λυ υ νο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 εν

Ἦν ἀνυμνοῦσι , Πάναγνε , τῶν Οὐρανῶν δυνάμεις
 δέξαι ἦν ἀναμέλπει σοι αἴνεσιν Ἰωάννης.

(β´ Νοεμβρίου , α 345´ , I.A.)

Ἄξιον ἐστίν , Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα ρ

A ξι ον ε στι ιν ω ως α λη η θω ως
 μα κα α ρι ζει ει ν Σε ε ε την Θε ε ο ο
 το ο ο ο κο ο ον την α ει μα κα α ρι
 στο ον και πα α να μω μη η η τον και Μη η
 τε ε ε ρα α α τς ς Θε ε ου η η μω ω ων
 την τι μι ω τε ε ε ε ραν τώ ω ων Χε ρου
 ου βιμ και αι εν δο ο ξο τε ε ε ε ραν α
 συ υγ κρι ι ι τω ω ως των Σε ε ρα α φι ι
 ιμ την α δι α φθο ο ο ο ρως Θε ο ον Λο

ο γο ον τε ε κχ ρ ρ ρ σαν την ο ο ο ο
ντω ω ω ως Θε ο το ο ο ο κον σε ε ε με
ε γα λυ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε
ε εν

Ἄξιον ἔστιν, τὸ λεγόμενον Πατριαρχικόν, ὡς γράφεται φάλλεται παρ' ἑμοῦ, Ἰωάννου. (κα' Σεπτεμβρίου, βη', Ι.Α.)

A Πα ξι ον ε ε ςι ιν ω ως ἤχος Πά Πα φ
M Πα α α α λη η θω ως μα κα α ρι ι ζει ειν
σε ε ε ε ε την Θε ε ε ε ο ο ο
το ο ο ο κο ον την α ει μα α κα α ρι
Κε ι ςον και πα να μω ω μη η η τον και
Δι **Πα** **M** **Πα** μη η τε ε ε ε ρα τχ ρ Θε ε ρ ρ ρ ρ
M **Κε** η η η η η μω ω ων την τι μι ω τε ε ε
M **Κε** ε ε ρα α αν των χε ρχ ρ βι ιμ και
εν δο ξο τε ε ε ε ραν α συ υγ κρι ι
Πα **M** **Πα** ι ι τω ως τω ων Σε ε ε ε ρα α α α α

φι ι ιμ ^M την α δι α α φθο ο ο ο ρως ^{Νη}
 Θε ον Λο ο ο ο ο γο ον τε ε ε κϛ ϛ ϛ
 ϛ ϛ σα α αν ^Μ τη ην ο ον τω ως Θε ^{Πα} ο ο το ο
 ο κο ον σε ε ε ε με γα α λυ υ υ υ νο
 ο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ^M ε ε ε ε ε ε ε ε εν ^{διπλ. Πα}

Κοινωνικὸν τῆς Κυριακῆς
 τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη.

Ἦχος Πά Πα ρ

A ^{Πα} ι αι αι αι νει ει ει ει ει ει τε ε ε ε
 ιε ε ε ^Π το ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ
 ρι ι ι ρι ι ι ον ^Π εκ τω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω χω ²² ω ω ω ρω ω ω ω ω
 ω ^Π ω ω ω ω ω ω ω ω ων ²² ου ρου ου ου ου
 χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ρα α α α α α α νω ω ω ω ων ^M ^{Πα} ⁺ (Κ/Π) ²²

η η η η η η η η η η η η η η

 (Κ/Π) α α α α α α α α λλη η η η η

 (Δ/Π)

 λου ου ου ου ου ου ι ι ι Α λλη λου ου ου

 ου ι α α α α α α α α α α α α α α

 Μ Πα α α α α α α α α α α Μ Πα

 α

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη

 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νη ς εν

 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

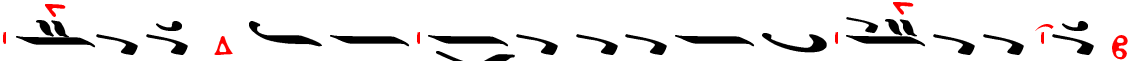

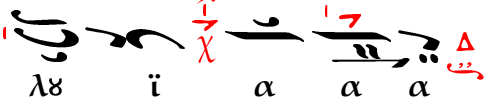
Ἦχος Δι-Θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

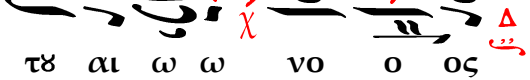
 ως σε Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

 ξαν σε ο τι η ξι ω σας η μας των α

 γι ων σε με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν ^Δ με λε των τας την δι και ο συ υ νην σ ^ε

 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α ^Δ

Ἦχος Δι-ϑ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ο ευ λο γη με

 νον ^Δ α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος ^ε (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ο ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν ^ε α πο τϑ νυν και ε ως

 τϑ αι ω ω νο ο ος ^Δ